

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 4C/39/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3613202128
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Božena Brinčíková
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2015:3613202128.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudkyňou JUDr. Boženou Brinčíkovou v právnej veci navrhovateľky D. Z., R.. XX.X.XXXX, bytom Partizánske, F. XXX/XXA proti odporcovi W. I., R.. XX.X.XXXX, bytom N., R.Á. XXX/XX, o určenie otcovstva a úpravu práv a povinností rodičov k mal. A. Z.J., R.. X.X.XXXX, D. N., F. XXX/XXA zastúpenej Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske ako kolíznym opatrovníkom, takto

rozhodol:

Súd návrh z a m i e t a.

Súd štátu náhradu trov konania nepriznáva.

Súd odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa podaným návrhom domáha proti odporcovi určenia, že odporca je otcom maloletej A. Z., R.. X.X.XXXX, zverenia maloletej do jej osobnej starostlivosti a určenia výživného odporcovi sumou 50 € mesačne s účinnosťou od 6.2.2013. Návrh odôvodnila tým, že s odporcom nadviazali v lete 2011 známosť, ktorá prerástla do intímneho vzťahu. Začiatkom júna 2012 mu oznámila, že s ním čaká dieťa. Po tom sa jej začal vyhýbať, odmietal stretnutia, po niekoľkých telefonických kontaktoch vzťah ukončil a otcovstvo nebol ochotný uznať, pričom tvrdil, že nie je isté, že dieťa je jeho. V čase rozhodujúcom pre počatie dieťaťa nemala pohlavný styk s iným mužom než s odporcom. Od ukončenia predchádzajúcej známosťi, ktorá neprerástla do intímneho vzťahu v roku 2010 bol odporca jej jediným intímnym partnerom. Preto len on môže byť otcom maloletej A.. O maloletú sa stará sama, preto žiada o jej zverenie do jej osobnej starostlivosti. V súčasnosti je na materskej dovolenke, dávky pomoci v materstve jej nestačia na pokrytie nákladov týkajúcich sa maloletého dieťaťa. Býva v spoločnej domácnosti s rodičmi v nájomnom byte, ktorí sa starajú o dve maloleté deti vo veku 4 a 10 rokov a o jedno nepľnoleté dieťa vo veku 16 rokov.

Odporca k návrhu uviedol, že navrhovateľka mala viac frajerov, on môže ale nemusí byť otcom. Keď ju stretával, tak bola väčšinou s chlapmi.

Kolíznym opatrovníkom maloletej k návrhu uviedol, že ak nebude otcovstvo určené súhlasným vyhlásením oboch rodičov, navrhujú znalecké dokazovanie.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, výsluchom svedkyne U. P., V.oznámením obsahu spisu, najmä návrhu, rodného listu maloletej, potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, správ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske, správy mesta Partizánske, znaleckého posudku č. 15/15 a zistil, že maloletá A. Z., R.. X.X.XXXX je dieťa navrhovateľky, pričom otcovstvo k nej nebolo určené.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske zo dňa 11.10.2013 vyplýva, že maloletá žije v spoločnej domácnosti so svojou matkou a s tromi matkinými súrodencami u svojich starých rodičov. Matka je na rodičovskej dovolenke, poberá rodičovský príspevok vo výške 199,60 € mesačne a prídavok na dieťa 23,10 € mesačne, o maloletú sa riadne stará.

Odporca je nezamestnaný, evidovaný ako uchádzač o zamestnanie. Býva v spoločnej domácnosti so svojou matkou, sestrou a priateľkou v 2-izbovom nájomnom byte.

Z výpovede navrhovateľky vyplýva, že sa s odporcom pozná asi 3 roky, od roku 2010. Pohlavne sa začali stýkať asi mesiac po tom, čo sa spoznali. K súloži medzi nimi dochádzalo u navrhovateľky doma, v byte jej rodičov. Ona žiadnu antikoncepciu nebrala, ani odporca nepoužíval žiadnu ochranu. To, že je tehotná, zistila v júni 2012, odporcovi to hneď povedala. On chcel, aby podstúpila interrupciu, ale ona sa rozhodla, že si dieťa nechá. Odporca mal v tom čase už inú priateľku. Navrhovateľka ho kontaktovala telefonicky, ale odporca otcovstvo uznať nechcel. Je si istý, že v čase rozhodnom pre splodenie maloletej nesúložila s iným mužom.

Z výpovede odporcu vyplýva, že je pravda, že sa zoznámili na jeseň roku 2010, od vtedy sa stretávali. Je pravda, že asi po mesiaci známosti začali spolu súložiť. On žiadnu ochranu nepoužíval, ale dával si pozor. Nepamätá si, do kedy mali vzťah, po čase si on našiel inú frajerku, s ktorou je až doteraz. On povedal navrhovateľke, že ju nechce, ešte v čase, keď nebola tehotná. Potom mu zavolala, že je tehotná. On jej povedal, že si nie je istý, či je otcom a navrhol jej potrat, s čím nesúhlasila. On dieťa nebol pozrieť ani nedal navrhovateľke žiadne peniaze. Zo vzťahu s jeho súčasnou partnerkou sa mu v roku 2013 narodilo dieťa. Problém so splodením dieťaťa teda nemá. Myslí si, že nie je otcom, pretože navrhovateľka mala aj počas doby, keď spolu chodili, rôznych kamarátov, chodila s nimi na zábavy, kde popíjala.

Zo znaleckého posudku znalca Prof. RNDr. Ľudevíta Kádašiho, DrSc., znalca z odboru genetika, odvetvia analýza DNA zo dňa 22.4.2015 vyplýva, že maloleté dieťa nemá s odporcom spoločné alely v 6 genetických systémoch z pätnástich skúmaných systémov. Otcovstvo sa považuje za vylúčené, ak ho vylučujú najmenej dva nezávislé systémy. Preto je vylúčené, aby bol odporca otcom maloletej. Súčasťou znaleckého posudku je aj fotografia odporcu vyhotovená pri odbere genetického materiálu, na ktorej navrhovateľka odporcu identifikovala.

Z výpovede svedkyne U. P. vyplýva, že je kamarátkou navrhovateľky. Odporcu pozná z videnia a z rozprávania navrhovateľky. Vie, že v máji 2012 s navrhovateľkou navštevovali OZ Prvosienka a v tom období zostala navrhovateľka tehotná. Ona (svedkyňa) viackrát telefonovala s odporcom, čo mieni urobiť. Chodila s navrhovateľkou na gynekologické prehliadky. Odporca sa vyjadril, že dieťa nechce, že sa oň nebude starať, že nie je otcom. Navrhovateľka v čase, keď sa stýkala s odporcom, iného priateľa alebo muža nemala.

Podľa § 94 ods. 1, ods. 2 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine ak nedošlo k určeniu otcovstva súhlasným vyhlásením rodičov, môže dieťa, matka alebo muž, ktorý tvrdí, že je otcom, navrhnúť, aby otcovstvo určil súd. Za otca sa považuje muž, ktorý s matkou dieťaťa súložil v čase, od ktorého neprešlo do narodenia dieťaťa menej ako stoosemdesiat a viac ako tristo dní, ak jeho otcovstvo nevylučujú závažné okolnosti.

Podľa § 28 ods. 2 Zákona o rodine, rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 25 a § 26 sa použijú primerane.

Podľa § 113 ods. 2 Obč. súd. poriadku s konaním o určenie otcovstva je spojené konanie o výchove a výžive maloletého dieťaťa.

Súd na podklade výsledkov vykonaného dokazovania a po ich zhodnotení dospel k záveru, že návrhu navrhovateľky na určenie otcovstva odporcu k maloletej A. Z. nie je možné vyhovieť. Keďže k určenie otcovstva k maloletej A. súhlasným vyhlásením rodičov nedošlo, súd pri rozhodnutí vychádzal z ust. § 94 ods.2 Zákona o rodine, podľa ktorého sa za otca považuje muž, ktorý s matkou dieťaťa súložil v čase, od ktorého neprešlo do narodenia dieťaťa menej ako 180 a viac ako 300 dní, ak jeho otcovstvo nevyučujú závažné okolnosti. Z uvedeného vyplýva, že pre určenie otcovstva odporcu musia byť súčasne splnené dve podmienky, prvá aby odporca s matkou dieťaťa (navrhovateľkou) súložil v čase od ktorého neprešlo do narodenia dieťaťa menej ako 180 a viac ako 300 dní a druhá, aby jeho otcovstvo nevyučovali závažné okolnosti. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané splnenie prvej podmienky, že odporca súložil s navrhovateľkou (matkou dieťaťa) v čase od ktorého neprešlo do narodenia maloletej menej ako 180 a viac ako 300 dní, teda v čase od 12.04. 2012 do 10.08.2012. Túto skutočnosť preukazuje výpoveď navrhovateľky, odporcu i svedkyne U. P., ktorá potvrdila, že v čase rozhodnom pre počatie maloletej mali navrhovateľka a odporca pohlavný styk (čo medzi účastníkmi nie je sporné). Druhá podmienka, aby otcovstvo odporcu nevyučovali závažné okolnosti však splnená nebola.

Z výsledkov vykonaného znaleckého dokazovania jednoznačne vyplýva, že odporca nie je otcom maloletej A.. Jeho otcovstvo bolo vylúčené vyšetrením vzoriek DNA, ktorým bolo zistené, že jeho otcovstvo k maloletej je vylúčené v šiestich z pätnástich genetických systémoch. Na vylúčenie otcovstva pritom postačí, ak dôjde k vylúčeniu v dvoch systémoch z pätnástich. Zo záveru znaleckého posudku jednoznačne vyplýva, že otcovstvo odporcu je potrebné pokladať za vylúčené.

Z uvedených skutočností vyplýva, že odporca síce súložil s matkou dieťaťa v čase od ktorého neprešlo do narodenia maloletej menej ako 180 a viac ako 300 dní, pri týchto pohlavných stykoch však k počatiu maloletej nedošlo, pretože otcovstvo odporcu je podľa výsledku znaleckého posudku vylúčené.

Vzhľadom na to, že otcovstvo odporcu je podľa záverov znaleckého posudku vylúčené, nebol dôvod ani na úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu, pretože ide o úpravu práv a povinností rodičov k dieťaťu a otcovstvo odporcu určené nebolo.

Z uvedených dôvodov súd návrh zamietol.

Podľa § 148 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Ak sú u niektorého účastníka predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, náhrada trov sa proti tomuto účastníkovi zníži o rozsah, ktorý mu súd priznal.

Navrhovateľka bola v konaní neúspešná, preto by štát mal proti nej právo na náhradu trov konania. Vzhľadom k tomu, že uznesením zo dňa 3.9.2013 č.k. 4C/39/2013-17 jej bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov, súd rozhodol tak, že štát nemá právo na náhradu trov konania, ktoré platil.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Odporca bol v konaní úspešný, avšak si náhradu trov konania proti navrhovateľke neuplatnil. Preto súd rozhodol tak, že mu náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne v troch vyhotoveniach.

Odvolanie musí mať náležitosti § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (musí z neho byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované) a § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (musí sa v ňom tiež uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Podľa § 205 ods. 2 Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,

b) konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

g) rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia. (§ 251 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

V Partizánskom, dňa 25.6.2015